

Panor. super secunda Primi.

a ro no. q̄ periurium punit ecclesia, b nec de iure canonico
 b solum Deum habet vltorē, & de periurio statur confessio-
 ni proprie. Item q̄ negatiua probatur confessione. No. vlt.
 c poenam ordinantis aliquem ad plures sacros eadem die,
 quia suspendendus est a collatione ordinum, nō autem est
 suspēsus. Opp. q̄ non potuerit eligi in minoribus. inf. de ar.
 q̄ qua. c. a multis, quia erat defectuosus, eo q̄ non erat con-
 stitutus in sacris. Sol. elegerunt ipsum postulando. nam eli-
 gi non potuisset, simile supra de renun. ca. post translationem,
 q̄ dic hodie, vt de postu. pralat. cap. 1. lib. 6. vbi talis
 electio reprobatur, sic non procedit glo. † Secundo oppo.
 5 q̄ Episcopi possunt dispensare, nisi eis apparet expresse
 prohibitum, ar. inf. de sen. excom. c. nuper. Sol. glo. dicit, q̄
 quidam dicunt, q̄ Episcopi non possunt dispensare, nisi eis
 apparet specificè permittum, ad hoc inf. de fil. præsby. c.
 si. in qua opi. fuerunt Lau. & Io. quidam alii tenent, q̄ pos-
 sint dispensare, vbi non apparet ei prohibitum, per d. cap.
 nuper. de quo. de iud. c. ar. si clerici. 50. di. c. miror. 1. q. 7.
 c. requiritis. S. nisi. Alii dicūt, q̄ quædam sunt quæ tangūt
 generalem statum ecclesiæ, in illis non est licitum episco-
 po dispensare vt hic. in criminibus autem licet dispensare
 eis, nisi appareat expresse prohibitum. Alii dicunt.
 Aut vult episcopus dispensare super faciendo, & non est
 licitum, nisi ei appareat permittum, vt hic. Aut vult dispē-
 sare super facto, & licet, nisi appareat prohibitum, vt in cō-
 trario, ad hoc. 2. q. 5. c. hoc videtur. Tertio quādoque ius
 concedit simpliciter dispensare, & episcopi dispēfant, nisi
 expresse prohibeantur, de sen. excom. c. nuper, de cle. exc.
 mi. c. postulatis. Quandoque canon non concedit dispen-
 sationem, & non possunt dispensare, etiam si in canone in-
 ueniat Papam dispēfasse, de cōsan. & aff. c. q̄ dilecto. 35.
 q. 3. c. quædam. S. quod scripsi, quia cum episcopi debeant
 seruare canones, non debent contra facere, nisi expresse
 concedatur. 25. q. 1. c. i. ii. iii. & iiii. secundum Inno. hic sunt
 duo vidēda. Primum, quid est dispensatio. Secundum, in q̄
 bus dispensant episcopi. Ad primum dispensatio est com-
 munis iuris relaxatio facta cum causæ cognitione ab eo,
 6 qui potestatem habet dispensandi. † Ad secundum an, & in
 quibus possunt episcopi dispensare, & in tangentibus ge-
 neralem statum ecclesiæ, non possunt, nisi in quantum eis
 specificè reperitur permittum, vt hic, q̄m vnā solutionē.
 aut volunt dispensare in aliis, & tunc aut volunt dispensare
 super faciendo, antequam fiat, & non possunt, nisi appa-
 reat a iure concessum, vt hic. Aut volunt dispensare super
 facto, & tunc aut volunt dispensare in delictis ex toto pœ-
 nam tollendo, & in quibus possunt dispensare, & in quib.
 non seruandum est, quod habetur, de iud. c. ar. si clerici. S.
 i. quia in grauioribus adulterio, & supra non dispensant,
 nisi vbi appareat permittum, in inferioribus dispēfant, nisi
 appareat prohibitum. Aut volunt dispensare in delictis in
 famiam abolendo. i. tollendo, & non possunt, de re iu. c. cū
 te, aut pœnam mitigando, & seruandum, quod habetur in
 fra de pœnis. c. licet, de const. c. 2. & de ac. c. qualiter, il 2. p̄
 Inno. Aut volunt dispensare contra ius commune, vel cō-
 ditionis superioris, & si constitutio est concilii, nō pos-
 7 sunt, nisi appareat expresse permittum, no. gl. de ele. c. cum
 dilectus, de fil. præsby. c. si. no. in cle. ne Romani, de ele. ra-
 tio patet supra ti. 2. c. post translationem. Aut non est con-
 ciliū, & tunc quædam sunt iura, in quibus dispensatio est p̄-
 hibita, & non possunt, quædam in quibus simpliciter per-
 missa, & planum, si simpliciter est permittum, quia tunc pos-
 sunt dispensare, nisi appareat expresse prohibitum episco-
 pis, quædam, in quibus dispensatio non est permittum, nec
 prohibita, ita q̄ iura, quandoque loquuntur simpliciter, &
 tūc nō dispēfant nisi appareat iure permittum. Aut volunt
 dispensare contra consuetudinē, vel statutū a se editū, &
 tunc Inn. est sibi ipsi contrarius. hic dicit, q̄ dispēfare non
 pōt, q̄ a ex quo legem fecit ep̄s, vel consuetudinem, ex qua
 ius est alteri quæsitum, non pōt illi ius illud tollere, ff. quod
 quisque iur. & c. patere legem, quam ipse ruleris. sup. de cō-
 sti. c. cum omnes. nec etiam antequam ius quærat ex ea
 non potest episcopus dispēfare, ne aliquis in eam particu-
 laris incidat, cum non sit facta pro speciali commodo ali-
 cuius, sed pro communi. q̄ dist. c. erit aut, contrarium ipse
 7 not. de sta. mo. c. cum ad monasterium. † Credo q̄ si statu-
 tum concernit commodum priuatum, q̄ transit in contra-
 ctum, vt quia fuit proclamatum, q̄ venientes causa habitā
 di ad talem villam habeant immunitatem. 10. annorum, &

talē statutum non potest reuocari respectu illorum, qui
 aduenerunt, quia respectu illorum transiit in contractū,
 vt no. in l. h. alias pe. ff. de decr. ab or. faci. non potest con-
 tra illam dispensare, secus alias, puto tamen q̄ si ex causa
 f vellet ipse illam reuocare pro communi vtilitate, & esset
 talis qui superiorē non recognosceret, qui posset ad alte-
 rius incommodum statuere, q̄ posset contra illam dispē-
 re ad præiudicium iuris priuati in subiectos per scripta p̄
 Inno. de iniuriis. c. in nostra. Alii hanc materiam dant per
 casus speciales, quos ponunt hic Doc enumerando casus,
 g in quibus dispensant Episcopi, q̄ quos ponam statim expe-
 dita decretali. & sunt 2. in quibus licet Episcopo dispēfare,
 & in quibus non licet, qui simpliciter notantur in Spe. de
 dispen. S. nunc de Episcoporum, inter quos aliquos con-
 cedit eccl. ipsos ergo plene potes videre per ipsum, & per
 Ioan. An. in nouella, quos enumerare, & decidere, esset ni-
 mis longum, ideo pro nunc omitto, cum tempus non pa-
 riatur. Opp. q̄ dec. habeat contradictionem, quia primo
 dicit, q̄ Episcopus hoc facit de mādato Archiepiscopi, po-
 stea dicit cōtrarium, sic postea fuit reperitum cōtrarium,
 ex confessione episcopi. Op. q̄ fuerit excusatus hic episco-
 pus ex mandato superioris. 63. di. c. Solonitanæ, dic vt ibi
 no. 86. di. c. an putatis, de reg. iur. c. quod quis, lib. 6. dic in
 leuioribus. & dubiis excusat mādatum superioris, in graui-
 oribus. & certis non excusat. Opp. q̄ debeat quis parere supe-
 riori. sup. eo. c. ad aures. dic si est certum, q̄ est iniuisti, non
 h est parendum. si iustum, parendum est, si dubium, b idem,
 vt ibi no. Op. q̄ grauiori pœna debeat puniri, quia ex quo
 periurus fuit, debuit deponi, de iure iu. c. quærelam. glo. fa-
 tetur, q̄ hoc debuisset fieri, sed quia non fuit actum contra
 istum, ideo ita leuis imponitur pœna. sup. de ele. c. per in-
 8 quisiōnē. † Vel quia confessus fuit, Papa miser corditer
 se egit cum eo. 1. 5. q. i. c. i. & c. si quis. tamen hæc pœna solis
 talibus consuevit imponi. sup. eo. cap. literas. secundū Ho.
 Vltimo per hunc textū apparet, q̄ confessione probatur
 negatiua, ad hoc, de confessis. c. i. lib. 6. & dixi de ele. c. bo-
 ne, il 1. Casus autem, in quibus Ep̄s dispensat scripsi. & c.

ADDITIONES.

- a † Quod periurium. An & quādo periurium puniatur, Vide Bal. & Sal. in l. 3. C. de reb. cred. l. a. in § item si quis postulante, col. 2. inf. de act. late in l. si duo patroni, § h. ff. de iure iu. Pau. de Cast. in l. 1. col. 4. C. de sum. tri. Ro. in sin. gl. 419. Inc. ego coram magnis dominis.
- b † Punit ecclesia. Adde quod laicus potest punire periurium ad poenam pecuniariam, vt dicit Ro. consil. 412.
- c † Eadem die. Dic vt per Archid. & Geminian. in capitu. in singulis, & sequen. 77. dist. 1.
- d † Si constitutio. Vide Ab. in c. cum dilectus, in 5. col. supra de ele. Arc. in sum. 66. di. Spe. in tide lega. sub rub. de dispen. § consequenter, vt generaliter dico, Ro. in deci. 254. Seb. Sapia.
- e † Est concilium. Adde quod voluit Ro. consil. 325. & ibi vide an dispēset contra statutum a se editum.
- f † Reuocare. Adde Pe. de Anc. consil. 36. & Ro. consil. 353.
- g † Dispensant episcopi. Adde quod Ro. in sin. sus. fo. 15. ponit alium, quem dicit posuisse hic Inno. § q̄ si sit constitutum ecclesiæ, q̄ nullus recipiatur in canonicum, nisi sit nobilis, q̄ non potuerit hoc casu dispēfare cum ignobili etiam virtuoso, alle. Inno. in c. fin. de cle. non res.
 † Adde q̄ istud est singu. in nu. 437. quod inc. heri sui interrogatus, & adde casus in quibus episcopus dispēnat enumeratos per Inno. in c. dilectus, de cle. non res.
- h † Dubium. Adde Ro. consil. 59.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterē. 3. non tamen executionem ordinum, nisi fuerit cum eo per Episcopum dispensatum. 2.
- 2 Baptismus etiam datus a pagano imprimat characterem.
- 3 Prima tonsura potest omnibus diebus conferri.

C A P. XVI.

Consultationi. Ordinatus ad sacros extra tempora statu-
 ta ordinem recipit, & post penitentiam cum illo dispēfat episcopus. h. d. Casus literalis. Alii qui sacros ordines extra tempora statuta receperunt. Respon. Papa q̄ ipsis pro transgressione huiusmodi contemp-
 tus penitentia est imponēda, & postmodum sustineri po-
 1 terunt in susceptis ordinibus ministrare. Ber. † No. i. q̄ ordinatus extra quatuor tempora recipit characterē, & non executionem, & sic patet, q̄ de ordinis substantia non est tempus ordinis conferendi, sed solum de bene esse. Et no-
 2 q̄ defectus solennitatis extrinsecæ, non impedit habitum actus, sed solum exercitium. † Not. 3. q̄ cum ordinato extra quatuor tempora, quo ad executionem dispensat Episcopus, & per hoc hēs vnum casum, in quo Episcopus dispēsat.